

מי אחראי למפולת?

דם עשרות ההרוגים והפצועים באסון המחרד ביפו תובע העמדת האשמים לדין

מאת סופרגו ש. קורן

שנה בשנה, בידעם את צורתה הבניה הרעועה. דבר זה לא געשה מאז עברו בנינים אלה לידי האפטרופוס.

נקודה שניה שיהיה על ועדת החקירה — שנתמנתה בינתיים — לבדוקה היא תלונתם של הדיירים על אי-היענותו של פקיד האפטרופוס בשעה המכרעת. הדיירים טוענים, כי דוע, שהזהירו את פקידי האפטרופוס ביום האסון, ואילו הפקידים מכחישים זאת בכל תוקף. לדברי הדיירים הובטח להם לשלוח מהנדס למחרת, והמהנדסים אמנם באו — אך עתה היה תפקידם לסלק את החורבות ולהציל את אלה שעוד ניתן להצילם.

עשרה נהרגו, עשרות נפצעו. אין זה האסון הראשון מסוג זה. לא יהיה זה האסון האחרון — אם לא יתעוררו השלטונות מתרדמתם. לא די לנו בהכרזות תמימות, כהכרזת ראש העירייה, שדרש זה מכבר את פינוי הבתים המסוכנים. האם ניתן שיכון אחר לדייריהם? וכל עוד לא ניתן — מדוע לא נוצרה יחידת-חירום של מהנדסים לבדיקה תכופה של הבנינים ואזהרת הדיירים כאשר מתגלים סימנים של אסון מתקרב?

מות ברחוב 22 בעיניאמי התמוטט וקבר תחתיו את עשרות דייריו.

הנה יושבת אשה זקנה על כסא שבור, אחרון חפציה שהושלך זה עתה בידי החופרים בעיי המפולת, ובוכה לעצמה בכי חרישי. מי נעדר? בעלה? ילדיה? אין עונה.

על התריס המורד של החנות בבית הסמוך עומד נשען גבר, כבן 35, ומסייג תכל אליו בעינים ריקות מהבעה, כת מה על ההתרגשות. מישו לוחש באוזניו שששתו קבורה תחת גושי הבטון.

מי אשם באסון זה?

מהנדס, שביקר בבנין זה ימים מעטים לפני השואה וששאלנו לדעתו למחרת בבוקר, משער שהאסון נגרם על ידי מעשה בלתי-אחראי של אנשים מסויימים שהכניסו לפני האסון כמה מכונות לקומת-הקרקע של הבית ושהרסו לצורך זה עמוד שהפריע להם — ושיי תמך, דרך אגב, גם בבית.

אחדים מן הדיירים רואים את מקור האסון בהזנחת הבנינים הנטושים ביפו. הדיירים הערבים, שגרו בבתים אלה לפני המלחמה, היו רגילים לתקנם מדי

תל של שבירי דהיטים, גושי בטון מפוצצים, צלעות ברזל ואשפה, ציחחות הפצועים, בכי הניצולים שקרוביהם נעדרים, המון של יהודים, ערבים ונזירים, החופרים בקדחתנות ונושאים דליי

החיי המשוחרר יוסף שרייבר איבד כל תקוה...

„אשתי רחל ובני נוח, בן שנתיים וחצי, קבורים תחת המפולת... הלכתי להתייצב בעתונות ובחזרי ראיתי שחיי הרוסים...”

שעה אחרי ההתמוטטות

„המונים חשים לעזרה... יהודים, ערבים ונזירות נושאים דליי מים... שוטרים וכבאים מגיעים למקום...”

למחרת בבוקר

„עשרות עוד קבורים תחת החורבות... שוטרים, חיילים וחופרים משתלטים על עבודות ההצלה... התקוות קלושות...”

הנערה שלא מצאה את ביתה

„היא חזרה מן העבודה... הבית כבר לא היה... אינה יודעת מה קרה למשפחה...”